בבזר

נשמת ההיכל

עצם כתב יד קדשו של רבינו מרן בעל הסולם ותלמידיו זיע"א, שלא ראו אור מעולם

ברכות ותודות למכון "אור הסולם" ולעומדים בראשה על אדיבותם בהגלות כתבי הקודש

נעימות השירים והנגינה

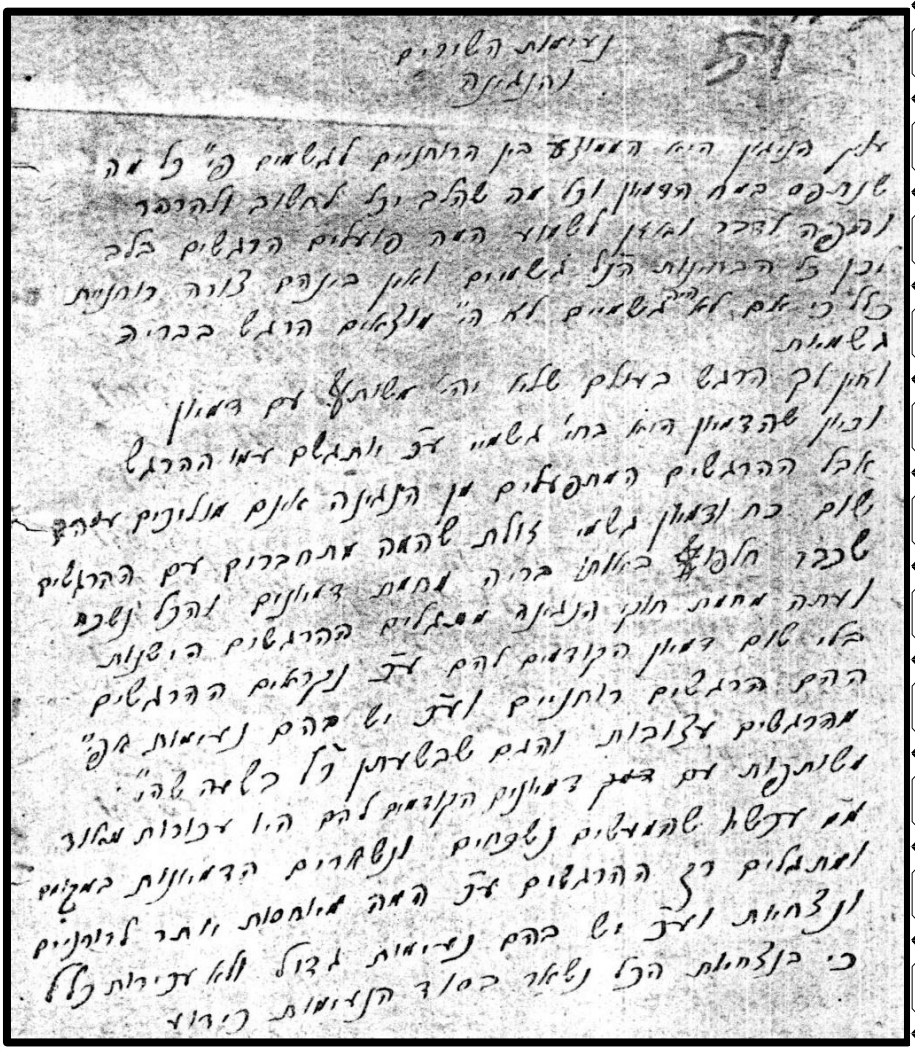

נעימות השירים והנגינה

עניין הניגון הוא הממוצע בין הרוחניים לגשמיים. פירוש, כל מה שנתפס במח הדמיון וכל מה שהלב יכול לחשוב ולהרהר והפה לדבר ואוזן לשמוע, המה הפועלים הרגשים בלב. לכן כל הבחינות הנ"ל גשמיים, ואין ביניהם צורה רוחניית כלל, כי אם לא היו גשמיים, לא היו מוצאים הרגש בבריה גשמית.

ואין לך הרגש בעולם שלא יהיה משותף עם דמיון. וכיון שהדמיון הוא בחינת גשמי, על כן יותגשם עמו ההרגש.

אבל ההרגשים המתפעלים מן הנגינה, אינם מוליכים עמהם שום כח ודמיון גשמי, זולת שהמה מתחברים עם ההרגשים שכבר חלפו באותה בריה מחמת דמיונים והכל נשכח, ועתה מחמת חוקי הנגינה, מתגלים ההרגשים הישנים בלי שום דמיון הקודמים להם, על כן נקראים ההרגשים ההם הרגשים רוחניים, ועל כן יש בהם נעימות, אפילו מהרגשים עצובים. והגם שבשעתן, ר"ל (-רצוני לומר), בשעה שהיו משותפות עם דמיונים הקודמים להם היו עכורות מאד, מכל מקום עכשיו שהמעשים נשכחים ונשארים הדמיונות במקומם ומתגלים רק ההרגשים, על כן המה מיוחסות יותר לרוחניים ונצחיות, ועל כן יש בהם נעימות גדול ולא עכירות כלל, כי בנצחיות הכל נשאר בסוד הנעימות כידוע.

חברים יקרים: בודאי אתם מבינים את חשיבות פעולותיה של אור הסולם ונהנים מפרותיה אור הסולם זקוקה לתמיכתכם, היו שותפים!!!
תוכלו לתמוך בנו בהוראת קבע או באופן חד פעמי, כל אחד כפי מתנתו הרחבה, כדי שנוכל להמשיך ולשרת את כלל הלומדים.(ניתן ליצור קשר בטלפון 050-4194229)

לע"נ ר' בנימין בן ר' שלמה נלב"ע י"ב מרחשון ה'תשע"ז תנצב"ה. לע"נ איתי בן חיים הי"ד.
לקבלת העלון שלחו בקשה למייל d052769144@gmail.com

מתיקות

נשמת התורה

שנה ב'

מאמר חסידות בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זיע"א

פרשת ויחי - חזק ה'תשע"ט

בעניין ירידת יעקב וע' נפש למצרים לברר שורש הרצון

תפקיד הגלות לגלות כוחות גנוזים, ומצרים שורש כל הגלויות

'ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה'. מצרים כוללת את כל הגלויות, כמו שבקדושה ספירת הכתר, כוללת והיא שורש כל הספירות, כך מצרים זה בחי' כתר של הגלויות, שכוללת את כל הגלויות הבאות ועל כן כותב המהר"ל שכל הגלויות נקראות בשם מצרים גם כן. שגלות בבל כנגד חכמה וגו' וגלות פרס כנגד בינה וגלות יון כנגד תפארת וגלות אדום כנגד מלכות והגלות הראשונה, גלות מצרים שכנגד הכתר כוללת כולם. והכתר בקדושה ענינו הרצון הפנימי שיש אצל כל אחד ואחד. וענין הגלות הוא לברר בירורים. כי הגלות זה בחינה של נסיון, כמו אנשי הצבא, ששמים אותם בשדה שומם, עם מעט מאד אוכל, כדי לגלות בקרבם כוחות נפש גנוזים 'כח השרדות'. כך הגלות מגלה כוחות גנוזים אצל כל אחד ואחד. והגילוי הזה נהפך לגילוי נצחי שלא ימוט, כי כח שמתגלה מתוך הרחבה זה לא נצחי. כי הנה כאשר יבא נסיון קל הרי הגילוי הזה יתפוגג. וכמו שאמרו חז"ל על התורה 'תורה שלמדתי באף שהיא שעמדה לי'. כי דווקא התורה שאדם למד בזמן הקושי, זוהי התורה שהיא עצם מעצמות האדם, והראיה שגם בזמן הקושי התברר שהיא חלק ממנוולא עזב את התורה, כי בזמן הקושי הדרך שאז אדם מפריד מעצמו את כל מה ששייך אליו מבחי' חיצונית, ונשאר רק עם הנקודות שהן עצם חיותו. וכן הגלות, שהוא זמן מצור ומצוק, הוא מברר מהו החיות של היהודי.

יש לי מושג

תחיית המתים

נודע, שכל העצמות נרקבות בקבר חוץ מעצם קשה אחת, שנקראת לוז, או בתואל הארמי. והוא מטעם המבואר לעיל "דלית סביל טעמא דמזונא", שפירושו, כי העצם הזו היא מבחינת מנעולא, ששורשה גנוז במלכות כל ע' שנות חיים, ולפיכך אינה יכולה לקבל מזונות. וגם אינה ראויה לקבל מזונות, להיותה מבחינת מלכות המצומצמת שלא לקבל אור עליון. (זוה"ק ואתחנן)

גלות מצרים כנגד הכתר ועל כן בה מתברר הרצון

וכל גלות מבררת ענין אחר. גלות מצרים בירורה את ענין הרצון של עם ישראל, ולכן היא כנגד הכתר, שהוא הרצון , שידוע שהעיקר הוא הרצון. וכל החכמות של האדם והמעשים שלו נבנים של הרצון. שהרצון הוא הנקודה המרכזית, והחילוק בין אומות העולם לעם ישראל הוא הרצון. שרצונם של אומות העולם משורשם הוא לקבל אך לעצמם, ורצון של עם ישראל בשורשו הוא לידבק בקב"ה. ואעפ"י שבחיצוניות נראה שיש גויים שחושבים או עושים מעשי השפעה, וכן יהודים שחושבים או עושים מעשי קבלה לעצמם, מכל מקום, מצד השורש, שהוא הבירור הראשוני של הרצון, היינו מצד איך שהנשמה נמצאת בעולמות העליונים, הנה הגוי דבוק בקבלה לעצמו והיהודי דבוק ברצון להשפיע. והבירור הזה של הרצון נעשה בגלות מצרים.

כל הבירורים ששיכים לעניני האדם נסמכים על הבירור הראשון של הרצון

ולכן גלות מצרים היא ראש הגלויות. היינו ראש הבירורים, שזה אומר שכל הבירורים שנעשו בגלויות הבאות נסמכים על הבירור הראשון, שהוא בירור הרצון שנעשה בגלות מצרים. למשל גלות בבל, כנגד ספי' החכמה, ששמה נעשה הבירור של חכמת התורה. ומבבל יצאו החרש והמסגר, וכל תורה שבעל פה. ודאי שכל הבירורים האלו, בלי הבירור של הרצון, לא שוה כלום. ועל כן אנו מזכירים תמיד בתפילות ובקידוש 'זכר ליציאת מצרים'. שהבירור שנעשה במצרים, שהוא בירור הרצון שעם ישראל יש לו שורש קדוש, כי הרצון נקרא שורש, ושאר המעלות נקראים ענף. ואם אין שורש אין ענף. השורש הוא הרצון והענפים הם שאר המעלות של עם ישראל, שהתבררו בשאר הגלויות.

ע"י בירור הרצון מושפעים המוחין הרמוזים בשם י"ה

ובזה יש לפרש 'מן המצר קראתי יה, עניני במרחב יה'. מצר מרמז על הבירור של מצרים, ששם אין אדם משיג שום מוחין, רק מתברר שיש לו רצון אחד להשי"ת. וזהו 'מן המצר קראתי יה'. וי"ה הוא כנגד הספירות חכמה ובינה, שהם כבר ענין של שפע. והשפע הזה הוא ענף, ותוצאה מהצעקה מהמיצר, ששם הושג הרצון והשורש. ורק כתוצאה מזה נשפע שפע וזהו 'במרחב', שהשורש של העץ יורד עמוק וצר תחת האדמה וכתוצאה מזה הענפים יכולים להתרחב ולהתפשט.

ענין ירידת יעקב למצרים

ויעקב אבינו ירד למצרים עם שבעים נפש כדי לגלות ולהכין את בירור הרצון של עם ישראל. שבזה יש לפרש הפסוק, 'כי יעקב בחר לו י"ה ישראל לסגולתו'. דלעיל פירשנו שי"ה מרמז על השפע. אבל צריך מקודם את הבירור של הרצון, כדי שהשפע יתקבל בצורה נכונה. וזהו כי יעקב בחר לו יה – השי"ת רוצה לתת ליעקב שפע, שנקרא י"ה, מפני שישראל לסגולתו, כי עם ישראל הוא עם סגולה. וסגולה זו הוא ענין הרצון. כמו שפירשו בספרים על נקודת הסגול. שבכל צד שתניחנה היא תשאר אותו הדבר, סגול מכל הצדדים. כך גם הרצון והשורש של יהודי, זהו סגולה, שלא משנה באיזה צד תשימנה, תמיד תשאר אותו הדבר. ועל כן, בגלל סגולה זו 'יעקב בחר לו יה'. השי"ת רוצה להשפיע ליעקב את השפע שנקרא י"ה.

שמות בני ישראל - רצונות בני ישראל

וזהו ענין 'שמות בני ישראל'. כי שם מרמז על הרצון, כמו שכתוב בפרקי דרבי אליעזר, שקודם שנברא העולם היה הוא ושמו אחד. הוא מרמז על האור ושמו מרמז על הרצון. וכתב רבינו בתלמוד ע"ס חלק א', ש'שמו' בגמטריא רצון. וא"כ 'שמות' בני ישראל שירדו למצרים, זה מרמז על הרצונות שירדו למצרים להתברר שגם בגלות כ"כ קשה נשארו ברצונם להדבק בה'. ועל כן, אחר בירור הרצון, שזה 'כתר', זכו לקבל התורה. שזה בחי' 'חכמה', כי אורייתא מחכמה נפקת. ואחמ"כ זכו ל'בינה', ע"י התשובה שעשו על חטא העגל שנתגלה למשה י"ג מידות הרחמים כי בינה היא עולם התשובה. הכל התחיל מבירור הרצון.

שבעים נפש של יעקב ממשיכין את הארת הרצון בשבעים ענפים שרומזים חל שבעים אומות

ושבעים נפש של יעקב הם כנגד שבעים אומות. כי ישנם שבעים ענפים ואין קיום לענפים בלי השורש, שהוא הרצון, ועל כן ירדו שבעים נפש, שמרמזים על שבעים ענני האילן, כמו שכתוב בזוה"ק שלאילן יש שבעים ענפים. כי ע"י שירדו למצרים, ויתברר הרצון, שהוא שורש האילן. הנה עי"ז יוכלו שבעים הענפים לקבל גם כן שפע, ושבעים נפש של יעקב, שהם הענפים המחוברים לשורש הרצון, הנה הם משפיעים לשבעים אומות, שגם הם יזכו לגמר התיקון. כמו שהתנבאו הנביאים 'והלכו גויים לאורך'. וכל זה התחיל מבירור הרצון בגלות מצרים, ע"י ירידת יעקב למצרים. וזהו שבע עשרה שנה. שבע עשרה גמט' טוב. וגם מוצאים שיוסף נמכר למצרים שהיה בן שבע עשרה. וא"כ רואים את השייכות לשבעים אומות שגם הם יזכו לגמר התיקון כמו שהתנבאו הנביאים 'והלכו גויים לאורך' וכל זה התחיל מבירור הרצון בגלות מצרים ע"י יעקב ובניו וזהו ענין ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, שבע עשרה בגמטריא טו"ב וכן אנו מוצאים שכשנמכר יוסף למצרים היה בן שבע עשרה שנה, וא"כ רואים את השייכות של מספר טו"ב לגלות מצרים. כי פעמים טוב מרמז על טו"ב ומטי"ב, שזה ענין הכתר והשורש של הרצון שהבירור התחיל בירידת יוסף ויעקב למצרים, שהוא הגילוי שהשי"ת הוא טו"ב ומטי"ב. ותתגלה האמת הזו במהרה על כל העולם. שבת שלום לכולם.